

CHÚA NHẬT TUẦN XVII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

⇒ Trong những ngày ấy, tại Gabaon, ban đêm, Chúa hiện ra cùng Salomon trong giấc mộng và phán rằng: “Người muốn gì thì hãy xin, Ta sẽ ban cho người”. Salomon thưa: “Lạy Chúa là Thiên Chúa, Chúa khiến tôi tớ Chúa cai trị kế vị Đavít thân phụ con. Nhưng con chỉ là một trẻ nhỏ, không biết đường đi nước bước. Tôi tớ Chúa đang sống giữa dân Chúa chọn, một dân đông đảo không thể đếm và ước lượng được. Vậy **xin Chúa ban cho tôi tớ Chúa tâm hồn khôn ngoan để đoán xét dân Chúa, và phân biệt lành dữ**, vì ai có thể xét xử dân này, một dân của Chúa đông đảo thế này?” Điều Salomon kêu xin như trên đã đẹp lòng Chúa, nên Chúa phán cùng Salomon rằng: “Vì người đã xin điều đó, mà không xin sống lâu, được giàu có, của cải, mạng sống quân thù, lại xin cho được khôn ngoan để biết xét đoán, thì đây **Ta ban cho người điều người xin, và ban cho người tâm hồn khôn ngoan minh mẫn**, đến nỗi trước người không có ai giống người, và sau người không có ai bằng người”. (1V 3:5,7-12)

⇒ **Anh em thân mến, chúng ta biết rằng những kẻ yêu mến Thiên Chúa thì Người giúp họ được sự lành**, họ là những người theo dự định của Chúa, được kêu gọi nên thánh. Vì chung, những kẻ Chúa đã biết trước, thì Người đã tiền định cho họ nên giống hình ảnh Con Người, để Ngài trở nên trưởng tử giữa đoàn anh em đồng đúc. Những ai Người đã tiền định, thì Người cũng kêu gọi; những ai Người đã kêu gọi, thì Người cũng làm cho nên công chính; mà những ai Người đã làm cho nên công chính?, thì Người cũng cho họ được vinh quang. (Rm 8:28-30)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: “*Nước trời giống như kho tàng chôn giấu trong ruộng, người kia tìm được, vội chôn vùi xuống, vui mừng trở về bán tất cả những gì anh có mà mua thửa ruộng ấy. Nước trời cũng giống như người buôn nợ đi tìm ngọc quý. Tìm được một viên ngọc quý, anh về bán mọi của cải mà mua viên ngọc ấy.*”

⇒ *“Nước trời lại giống như lưới thả dưới biển, bắt được mọi thứ cá. Lưới đầy, người ta kéo lên bãi, rồi ngồi đó mà lựa chọn: cá tốt thì bỏ vào giỏ, còn cá xấu thì ném ra ngoài. Trong ngày tận thế cũng vậy: các thiên thần sẽ đến mà tách biệt kẻ dữ ra khỏi người lành, rồi ném những kẻ dữ vào lò lửa, ở đó sẽ phải khóc lóc và nghiến răng. Các ngươi có hiểu những điều đó không?”* Họ thưa rằng: *“Có”*. Người liền bảo họ: *“Bởi thế, những thầy thông giáo am tường về Nước trời cũng giống như chủ nhà kia, hay lợi dụng những cái mới, cũ trong kho mình”*. (Mt 13:44-52)

+> *“... xin Chúa ban cho tôi tớ Chúa tâm hồn khôn ngoan để đoán xét dân Chúa, và phân biệt lành dữ... Ta ban cho người điều người xin, và ban cho người tâm hồn khôn ngoan mình mãi...”*

== Với con mắt phàm phu tục tử, mỗi một anh chị em chúng ta đã hơn một lần ca thán: “số phận” con người! = quả thật không ai có quyền lựa chọn được sinh ra từ “cha mẹ” nào, từ giai cấp xã hội nào, với phong thái và trí thông minh nào, v.v... Phải chăng “số” ông Salomon quá ưu ưu đãi? Thiệt là “con vua (David) thì làm vua” mặc dù là đứa con xuất thân từ “MỘT TỘI ÁC” (người ta cho rằng Ca vịnh 50 là bài ăn năn hối cải của vua David sau khi phạm tội cướp vợ và giết viên sĩ quan tài ba... là chồng thứ thiệt của người vợ bị Vua David chiếm đoạt

và hoa quả của tội ác này chính là Salomon); thêm vào đó, phải chăng vì Đức Chúa đã “lỡ” thề hứa với vua cha David nên chăm sóc, ban muôn hồng ân cho người con là Salomon ? = thật không hiểu nổi!

+> **“Anh em thân mến, chúng ta biết rằng những kẻ yêu mến Thiên Chúa thì Người giúp họ được sự lành...”**

== Có lẽ câu thánh Phaolô viết gởi cho giáo dân Rôma (Rom. 8:28) trên đây giúp chúng ta bớt “căng thẳng” chăng? Tuy nhiên, xin lưu ý : **“... những kẻ yêu mến Thiên Chúa thì Người giúp họ được sự lành...”** = **NẾU** chúng ta yêu mến Đức Chúa thì Đức Chúa **CŨNG SẼ** giúp chúng ta được sự lành = **YÊN TÂM** đi dù “số phận” của mỗi cá nhân như thế nào - (dù là “con thầy chùa quyết lá đũa”) -

+> **“Nước trời giống như kho tàng chôn giấu trong ruộng, người kia tìm được, vội chôn vùi xuống, vui mừng trở về bán tất cả những gì anh có mà mua thửa ruộng ấy. Nước trời cũng giống như người buôn nọ đi tìm ngọc quý. Tìm được một viên ngọc quý, anh về bán mọi của cải mà mua viên ngọc ấy.”** - **“Nước trời lại giống như lưới thả dưới biển, bắt được mọi thứ cá. Lưới đầy, người ta kéo lên bãi, rồi ngồi đó mà lựa chọn: cá tốt thì bỏ vào giỏ, còn cá xấu thì ném ra ngoài. Trong ngày tận thế cũng vậy: các thiên thần sẽ đến mà tách biệt kẻ dữ ra khỏi người lành...”**

== Anh chị Em chúng ta đều đồng ý sự việc này: **“dù cho SỐ PHẬN của mỗi người chúng ta ra sao – hẩm hiu, ít nhiều bình thường, con ông cháu cha, hay công chúa lọ lem, hy “số con rận, con rệp”, v.v... đi nữa thì rốt cuộc của cuộc đời ở trần gian này mới quan trọng”** = Đó chính là **“Nước trời giống như KHO TÀNG chôn giấu trong ruộng, người kia tìm được, vội chôn vùi xuống, vui mừng trở về bán tất cả những gì anh có mà mua thửa ruộng ấy. Nước trời cũng giống như người buôn nọ đi tìm NGỌC QUÝ. Tìm được một viên ngọc quý, anh về bán mọi của cải mà mua viên ngọc ấy.”** = Cuối cùng, tất cả mọi sinh linh – dù là số phận hẩm hiu hay là con ông cháu cha ở trần gian này – cũng chỉ quy về một mối: **NƯỚC TRỜI**

= Tựu trung, **LIFE is the GREATEST GIFT OF GOD = Enjoy life and SHARE HAPPINESS** of life to each other

= Phải chăng mỗi lần anh chị em chúng ta **MỪNG NGÀY SINH** của Ông Bà, Cha Mẹ, Con Em, Cháu Chắt, Người Thân cũng như Bạn Hữu, v.v... là muốn nói lên một cách tiềm ẩn ý tưởng nêu trên? Vì quả thật có ngày sinh ra ở trần gian này mới có ngày hưởng **KHO TÀNG** với viên **NGỌC QUÝ** Nước Trời!